

Παναγιώτης Μαυροειδής*

Τις τελευταίες μέρες η προεκλογική συζήτηση σημαδεύεται από μια **έξαρση του λεγόμενου "ιερού πολέμου"**, στην επικοινωνιακή αντιπαράθεση ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ, κατά βάση με πρωτοβουλία της πρώτης, αλλά που λειτουργεί τελικά βολικά και για το ΣΥΡΙΖΑ.

Έτσι, ο ίδιος ο πρωθυπουργός, προβαίνει στην δραματική και βαρυσήμαντη δήλωση ότι "οι **εικόνες** δε θα απομακρυνθούν από τα δημόσια κτίρια". Ο εκπρόσωπος της παπαδοκρατίας και του ορθόδοξου χριστιανικού χομείνισμού στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας της ΝΔ κ. Χολέβας, καταγγέλλει με σπαραγμό το διασυρμό των **ιερών συμβόλων του Αγίου Πνεύματος**, καθώς αυτά συγχέονται ασεβώς από τον Α. Τσίπρα με το περιστέρι του twitter. Παραμένουν φυσικά τα φλέγοντα ερωτήματα αν η Ζωή Κωνσταντοπούλου πηγαίνει την Κυριακή στην εκκλησία και αν ο Τσίπρας θα κάνει θρησκευτικό γάμο.

Όπως φαίνεται η "μάχη όλων των μαχών", για τη σωτηρία της "Ευρωπαϊκής Προοπτικής", που απειλείται από όσους δεν είναι υπέρ του να τεθεί εκτός νόμου η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και "συναγελάζονται μαζί της", ταιριάζει γάντι με το κλίμα θρησκευτικής κατάνυξης που φιλοδοξεί να εκθρέψει και να αναβαθμίσει σε ύψιστη αρετή το **βαθύτερο συντηρητισμό** όλων των εποχών.

Πολύ φοβούμαστε ότι όσο θα διασφαλίζεται η σύγκλιση στα κύρια επίδικα όπως η διαγραφή του χρέους, ο σεβασμός των υποχρεώσεων απέναντι στους δανειστές, η εξασφάλιση πλεονασματικών προϋπολογισμών, η τήρηση των όρων του Δημοσιονομικού Συμφώνου Σταθερότητας της ΕΕ, η παραμονή στο κολαστήριο της Ευρωζώνης, άλλο τόσο θα κλιμακώνεται η αντιπαράθεση σε ζητήματα όπως τα παραπάνω.

Το **πολιτικό μάρκετινγκ**, όλο και περισσότερο προσιδιάζει με το αντίστοιχο εταιρικό. **Η έμφαση στις μικροδιαφορές, είναι πάντα εντελώς απαραίτητη, ακριβώς όταν η βασική πλατφόρμα του προϊόντος είναι ίδια.** Πως αλλιώς θα ξεχωρίζει το πολυτελές AUDI από ένα λιτό Skoda, όταν κατά τα άλλα έχουν 90% κοινό βιομηχανικό DNA, αλλά 100% διαφορά τιμής; Η αλήθεια είναι ότι αυτό που ενδιαφέρει τους ψηφοφόρους, όπως και τους καταναλωτές είναι οι **διαφορές**, και εδώ χρειάζεται επιμελημένη "δουλειά", η αλλιώς "χρυσώμα". Ο Ρίτσαρντ Σέννετ, αναφέρει χαρακτηριστικά: "Η απλούστερη μορφή πολιτικού "χρυσώματος" είναι ο συμβολικός πληθωρισμός. Στη Βρετανία, τα κόμματα διαφωνούν με πάθος κατά πόσο πρέπει ή όχι να επιτραπεί το κυνήγι της αλεπούς με σκυλιά: περίπου επτακόσιες ώρες κοινοβουλευτικού χρόνου αναλώθηκαν πρόσφατα σ' αυτό το ζήτημα, ενώ η συγκρότηση Ανώτατου Δικαστηρίου για το Ηνωμένο Βασίλειο συζητήθηκε επί δεκαοκτώ ώρες".

Όσο πιο φτωχή είναι η βασική πλατφόρμα πολιτικής, τόσο μεγαλύτερη ανάγκη να εκτρέπεται η συζήτηση στα δευτερεύοντα. Η ΝΔ που στη λαϊκή συνείδηση χρεώνεται την αποτυχία της βασικής πολιτικής, έχει εύλογα τη μεγαλύτερη ανάγκη για τερατολογίες και πανικούς του ποτηριού.

Και όμως, αυτή η "ιερότητα" των στιγμών, δεν μπορεί να κρύψει τη μεγαλύτερη από ποτέ άνθηση της σεξουαλικής ελευθεριότητας, ειδικά μέσω της **κυριαρχίας εικόνων και σκηνών δημόσιου και ζωντανού πολιτικού στριπτίζ.**

Έτσι λοιπόν έχουμε:

Εικόνα στριπτίζ πρώτη: Ο πολύφερνος Πρύτανης στο Πανεπιστήμιο Αθηνών **Θ. Φορτσάκης**, που

δήλωνε ότι θα πέσει **μαχόμενος κατά του κομματισμού** στα Πανεπιστήμια και έβαζε την αστυνομία να κάνει face control σα να ήταν το πανεπιστήμιο σκυλάδικο, τίθεται επικεφαλής του ψηφοδελτίου Επικρατείας της ΝΔ. Ως φαίνεται υπάρχουν δύο ειδών κόμματα: Αυτά που κυβερνούν, εξουσιάζουν και καθορίζουν τη ζωή των πολιτών, τα οποία είναι ...ακομμάτιστα και εκείνα τα οποία είναι κομματικοποιημένα, μιας και τολμούν να αναφύονται μέσα σε συλλογικές κοινωνικές αντιστάσεις και να τολμούν να τις στηρίζουν.

Εικόνα στριπτιζ δεύτερη: Ο alter ego φιλόσοφος του Κώστα Σημίτη **Κώστας Τσουκαλάς**, γνωστός στο πλατύ κοινό από το παροιμιώδες άρθρο παρέμβασής του με τίτλο **“Τζαμπατζήδες στη χώρα των Θαυμάτων: Περί Ελλήνων στην Ελλάδα”**, το οποίο θα μπορούσε να ήταν μια ιδεολογίζουσα αιτιολογική έκθεση σε κάθε μνημονιακό νόμο και μεταρρύθμιση των τροϊκανών, αναγορεύεται σε επικεφαλής του ψηφοδελτίου Επικρατείας του ΣΥΡΙΖΑ.

Εικόνα στριπτιζ τρίτη: η **Αντζελα Γκερέκου**, στέλεχος και υπουργός των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ, λίγες μέρες μετά την ανακοίνωσή της ότι θα θεωρούσε αδιανόητο να μη δώσει τη μάχη με το ΠΑΣΟΚ, θα κοσμήσει με τα κάλλη της το ψηφοδέλτιο της ΝΔ.

Εικόνα στριπτιζ τέταρτη: Το επιτελικό στέλεχος της πρώτης ΠΑΣΟΚικής κυβέρνησης του μνημονίου και ειδική στη λαιμορία των αγωνιζόμενων κατοίκων στην Κερατέα **Θεοδώρα Τζάκρη**, κατέρχεται και αυτή υποψήφια με το ΣΥΡΙΖΑ. Κάνοντας παρέα στον Οδυσσέα Βουδούρη που δηλώνει περήφανους για την υπερψήφιση των μνημονίων από μεριάς του.

Εικόνα στριπτιζ πέμπτη: Ο περιδιαβείς σε χρόνο ρεκόρ δύο κόμματα, δηλαδή ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ, ενόσω αυτά φυσικά ήταν μέρος κυβερνητικής πλειοψηφίας, **Βασίλης Οικονόμου**, αφού απέτυχε να αποτρέψει την μέγιστη ...εκτροπή των εκλογών υπερψηφίζοντας τον Σ. Δήμα, κατέλαβε ξαφνικά εκλόγιμη θέση στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας της ΝΔ. Λίγο ακόμη και θα σπάσει το ρεκόρ του Ι. Μιχελογιαννάκη, που πέρασε από τρία κόμματα σε χρόνο ρεκόρ (ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ, ΣΥΡΙΖΑ)

Εικόνα στριπτιζ έκτη: Στα ψηφοδέλτια του **Ποταμιού** περιλαμβάνεται η υποψηφιότητα του πρώην Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων **Χάρη Θεοχάρη** που θα είναι υποψήφιος στη Β' Αθήνας, πασίγνωστου από τα τρομοκρατικά του e-mails προς τους πολίτες για πληρωμή χρεών και δόσεων, όταν υπηρετούσε την κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου. Θα κάνει παρέα με τους “αριστερούς” του σαλονιού Τατσόπουλο, Ψαριανό, Λυκούδη, οι οποίοι θα είναι αγκαλιά με τους υπερ=νεοφιλελεύθερους της Δράσης Θ. Σκυλακάκη και Α. Λυμπεράκη, καθώς και τον υποψήφιο με τη ΝΔ στις ευρωεκλογές Γιώργο Αμυρά.

Εικόνα στριπτιζ έβδομη: Στο ψηφοδέλτιο των **ΑΝΕΛ** θα συνυπάρξουν, ο ακροδεξιός σε επίπεδο Χρυσής Αυγής **Ν. Νικολόπουλος** παλιό στέλεχος της ΝΔ και ο Κώστας Ζουράρις, παλιά φιγούρα της εθνοθησκευτικής προγονοπληξίας, αναδειχθείς από το ΚΚΕ μαζί με την Κανέλλη που παρέμεινε πιστή. Στο ίδιο ψηφοδέλτιο και τα ιστορικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ Π. Σγουριδής (πρώην αντιπρόεδρος της Βουλής) και ο Δ. Βασιλειάδης, ο οποίος με κάθε σοβαρότητα δηλώνει: **“Υποβάλλω υποψηφιότητα στην Β' Αθηνών ως εκπρόσωπος των Πατριωτικών Δυνάμεων του ΠΑΚ και του ΠΑΣΟΚ, συνεργαζόμενος με τους Ανεξάρτητους Έλληνες”**. Και εδώ συνωστισμός και πληθωρισμός αρχών...

Ας μας επιτραπεί να κάνουμε τρεις παρατηρήσεις επί αυτών των εικόνων.

Η **πρώτη** είναι μάλλον προφανής και αφορά τον **εκφυλισμό της αντίληψης της πολιτικής ως επάγγελμα** και μόνο κατ' επίφαση ως προσφορά στα δημόσια πράγματα. Η απόλυτη γύμνια της σήψης του αστικού κοινοβουλευτισμού. Κατά τα άλλα, οι καιροσκόποι που αλλάζουν τα κόμματα σαν τα πουκάμισα αρκεί να εκλεγούν, όχι μόνο δεν διασύρονται δημόσια, αλλά θα κυβερνήσουν κιάλας το “λαουτζίκο”, δείχνοντας με το δάχτυλο όσους μικρο-παρανομούν για να επιζήσουν.

Η **δεύτερη** παρατήρηση, αφορά όχι τα πρόσωπα και τον φιλοτομαρισμό των βουλευτών, αλλά το

δικαιολογητικό πλαίσιο των πολιτικών φορέων/κομμάτων που προσφέρουν τη στέγη τους: “θα φέρουν ψήφους, οι οποίοι ως γνωστόν είναι ίδιοι στο αποτέλεσμα τους, θα κάνουμε τη δουλειά μας, δηλαδή θα μαζέψουμε ποσοστό και θα κυβερνήσουμε”. Η **αναγόρευση της κυβερνητικής κρατικής μηχανής ως μέσου και υποκειμένου εφαρμογής του όποιου προγράμματος**, όχι απλά δεν είναι ταξικά και πολιτικά ουδέτερη, αλλά εν τέλει, σχεδόν μοιραία, συνδέεται με τον **πολιτικό αμοραλισμό** και την εξαχρείωση. Και αν για τούτο δεν ιδρώνουν τα αστικά κόμματα, φαίνεται πως έχει προσπεραστεί ως ηθικό και πολιτικό εμπόδια και από κόμματα που μιλούν στο όνομα της αριστεράς, εκτρέφοντας διαρκώς Τσιριμώκους, Κύρκους, Λυκούδηδες, Ανδουλάκηδες, Ψαριανούς, Τατσόπουλους και γενικώς γενίτσαρους.

Και όμως, όλα τούτα τα φαιδρά, χωρίς να είναι λεπτομερώς προσχεδιασμένα, εντάσσονται τελικά κάπου που μας αφορά και αυτή είναι η **τρίτη** παρατήρηση.

Η εφαρμογή των ακραίων αντεργατικών πολιτικών είναι **η μία άκρη της σύγχρονης αντίθεσης** σε ολόκληρο τον καπιταλιστικό κόσμο και αυτή δεν προϋποθέτει μόνο **απρόσκοπτη κυριαρχία του κεφαλαίου στην οικονομική ζωή**. Είναι χαρακτηριστικό ότι κανένα από τα παραπάνω κόμματα δε θίγει το παραπάνω ζήτημα, με τον ΣΥΡΙΖΑ να αντιμάχεται την “κλεπτοκρατία και να στηρίζει την “υγιή επιχειρηματικότητα”. Η αστική τάξη έχει ανάγκη και την **πολιτική κυριαρχία**, την νομιμοποιητική συναινετική διάσταση, μέσω ενός αποτελεσματικού **πολιτικού συστήματος**, πιστού στην αναπαραγωγή του παλιού και φθαρμένου αστικού κόσμου.

Αυτό το πολιτικό σύστημα έχει σήμερα θρυμματιστεί, πέφτοντας “ηρωικά” εφ’ ω ετάχθη, δηλαδή στηρίζοντας με νύχια και με δόντια τα συμφέροντα της οικονομικής ολιγαρχίας και της ΕΕ ως συμφέροντα της κοινωνίας.

Η **επιχείρηση ανασύλωσης** είναι σε εξέλιξη. Η μια όψη της ανασύλωσης συμπυκνώνεται γύρω από το **ερώτημα της κυβέρνησης** και της εξουσίας. Όσο όμως είναι κρίσιμο το ζήτημα του διαχειριστή, άλλο τόσο είναι σοβαρό και το **ζήτημα της ελεγχόμενης έκφρασης της δυσaréσκειας** ως προς αυτόν που κυβερνά. Με άλλα λόγια, ζητείται ένας **νέος διπολισμός**, που από τα δεξιά και από τα αριστερά, θα συγκεντρώνει μαξιλάρια και αποσβεστήρες. Οι συνθέσεις των δύο πόλων δεν είναι δεδομένες, αλλά πυρήνες τους θα είναι προφανώς η ΝΔ και ο ΣΥΡΙΖΑ στο βαθμό που ο τελευταίος μεταλλάσσεται ραγδαία συστημικά.

Το ερώτημα αυτής της περιόδου -και όχι μόνο αυτών των εκλογών- είναι το ποιες δυνάμεις συγκεντρώνονται στην **άλλη άκρη της σύγχρονης αντίθεσης**, στον πόλο που συγκροτείται γύρω από την ανάγκη της ανατροπής, απέναντι από τον πόλο της “συνέχειας της κρατικής πολιτικής” και της “σταθεροποίησης”, μέσα στο πλαίσιο της κεφαλαιοκρατικής κυριαρχίας και της ιμπεριαλιστικής ληστείας της ΕΕ.

Μιας ανατροπής που αντικειμενικά έχει χρώμα εργατικό, δημοκρατικό, αντικαπιταλιστικό και αντι-ΕΕ. Σε αυτό το δρόμο επιχειρεί να συμβάλει η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** με το ψηφοδέλτιο συνεργασίας που παρεμβαίνει στις εκλογές με δυνάμεις ευρύτερης συμπόρευσης. Ο πολιτικός στόχος της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης, συνδέεται άρρηκτα με την **άρνηση υποταγής στην οικοδόμηση του νέου διπολισμού** εντός του συστήματος και την ισχυρή ανεξάρτητη παρουσία της μαχόμενης αριστεράς, όπλο για μια εργατική λαϊκή αντιπολίτευση στους δρόμους και τους αγώνες της επόμενης μέρας.